

رساله ايقاظ

در مساوی بودن نماز جمعه با عید

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الصَّالِحِينَ

اما بعد چونکه نماز عیدین در این زمان از برای بعض علماء اعلام اسلام مخفی و یا اشتباه شده و حال اینکه مساوی بودن نماز عیدین با نماز جمعه در شرایط و احکام واضح بوده در احادیث حضرات اهل البيت علیهم السلام و بلکه در فتاوی اساطین فرقه شیعه نیز ، و در این رساله این مطلب را در دو فصل بیان مینماید انشاء الله تعالى .

فصل اول در نقل احادیث معتبره است

حدیث اول در کتب اربعه از زراره روایت کردند که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که : هر که نماز عید را با امام بجا نیاورد پس از برای او نماز عید نیست و قضاء ندارد .

حدیث دویم در کتاب فقیه از زراره روایت کرده که آنحضرت فرمود که : در روز عیدین نماز نیست مگر با امام عادل .

حدیث سیم در کتاب ثواب الاعمال صدوق از ابن یحیی و زراره روایت نموده که آنحضرت فرمود که نماز نیست در عید مگر با امام .

حدیث چهارم در تهذیب از محمد بن مسلم روایت کرده که از یکی از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام سؤال کردم از نماز عیدین ؟ فرمود نماز عید نیست مگر با امام .

حدیث پنجم در فقیه و تهذیب و ثواب الاعمال از سماعه روایت کردند که حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام فرمود که نماز نیست در عیدین مگر با امام و اگر تنها نماز بکزاری پس عیب ندارد .

حدیث ششم در کتب اربعه از زراره روایت کردند که حضرت باقر علیه السلام فرمود که در روز عیدین اذان و اقامه نیست تا اینکه فرمود که هر که نماز نگزارد با امام در جماعت پس از برای او نماز و قضاة هم نیست.

حدیث هفتم در کتب اربعه از ابن یحیی روایت نمودند که آن حضرت فرمود که : در عیدین نماز نیست مگر با امام.

حدیث هشتم در کتاب مقنع مرحوم صدقه کرد که در عیدین نماز در رکعت است و قبل از آن و بعد از آن چیزی واجب نیست و آن نماز نمیشود مگر با امام در جماعت و هر که نیابد امام را در جماعت پس از برای او نماز عید و قضاة نیز نیست.

حدیث نهم در کتاب دعائیم الاسلام روایت کرده که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند از کسی که حاضر نشود پر نماز عید آیا جائز است که در منزل خود نماز نگزارد ؟ فرمود بله و نماز عید نمیشود مگر با امام عادل.

حدیث دهم در کتاب فقه الرضا فرموده که در عید با امام در زیر آسمان باشی و بدرستی که نماز عید با امام فریضه است و نمیشود مگر با امام و با خطبه و هر که نیابد امام را در نماز عید پس از برای او نماز عید و اعاده نیست.

و در این احادیث مذکوره از کتب متعدده دلالت واضحه بوده بر اینکه نماز عیدین واجب است و باید با امام عادل در جماعت بوده باشد و بدون جماعت و امام عادل نمیشود، و اینها همان شرایط نماز جمعه است بدون شکی و شبیه در این شروط زیرا که در نماز جمعه اینها شرط است در احادیث متواتره و ذکر همه آنها یک رساله مستقل لازم دارد اغلب آن احادیث را در رساله قانون الاسلام ذکر کرده ام و در کتاب اثنا عشریه و قواعد الاسلام نیز نقل نمودم پس چنانکه نماز جمعه با امام عادل میشود و بغير از امام عدل نمیشود همچنین در نماز عیدین با صراحة این ده حدیث مذکور بدون تردید از برای کسی که این احادیث را ملاحظه نماید و حدیث دهم که در فقه الرضا است (فرمود که نماز در عید با امام فریضه است) و مثل این بوده .

حدیث پانزدهم از جمیل بن دراج در فقید و تهذیب روایت کردند که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که نماز عید فریضه است و نماز کسوف فریضه است.

حدیث دوازدهم در تهذیب از ابو اسامه روایت کرده که آنحضرت فرمود که نماز عید و نماز کسوف فریضه است پس در این دو حدیث مثل حدیث دهم نماز عیدین را فریضه قرار داده و مثل نماز کسوف آفتاب بیان کرده و حال اینکه در این زمان در اغلب بلاد اسلام نماز عید فطر را میگزارند و نماز عید قربان را بجا نمی آورند و این اشتباه است و در حدیث دهم نیز فرمود نماز عید نمیشود مگر با خطبه و حال اینکه بعضی از نماز گزاران خطبه قرائت نمیکنند و نماز عید را با جماعت میگزارند و این نیز اشتباه است گویا که احادیث را ندیده در واجب دو خطبه بعد از نماز عیدین و لازم بودن دو خطبه قبل از نماز جموعه بدون فرق در واجب آنها چنانکه در احادیث بیان کیفیت نماز عیدین و نماز جموعه بیان فرمودند.

حدیث سیزدهم نیز در فقه الرضا فرمود: بدان خداوند بر تو رحمت بکند بدرستیکه نماز عیدین واجب است.

و در جای دیگر فرموده که نماز عیدین فریضه است و واجب بوده مثل نماز جموعه.

حدیث چهاردهم نیز در فقه الرضا فرموده: که نماز عیدین فریضه واجب است مثل نماز جموعه مگر بر پنج نفر که مريض و زن و عبد زر خريد و اطفال و مسافر است.

حدیث پانزدهم در فقیه و تهذیب از رباعی روایت کردند که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در سفر نماز جموعه و عیدین نیست.

و در این سه حدیث نماز عیدین را با نماز جموعه در [یك] حکم قرار داده اند پس نماز عیدین با نماز جموعه در یك حکم بوده مگر در آنچه خود صاحب شرع انور فرق بیان فرماید چنانکه در خطبه عیدین و جموعه در این حدیث فرموده.

حدیث شانزدهم فرموده که در تهذیب از زراره روایت کرده که بحضرت صادق

تئاتر عرض نمودم که من امام را در خطبه عیدین در یافتم چه بکنم؟ فرمود مینشینی تا امام از خطبه فارغ شود و بعد از آن نماز عید را میگزاری کفت قضاۓ شده اوّل نماز من بوده و یا آخر نماز؟ فرمود بلکه قضاۓ شده نماز اوّل تو بوده و نیست این نحو قضاۓ مگر در این نماز عید کفت پس چه را با امام در یافتم و چه را قضاۓ کردم؟ فرمود آنچه در که نمودی از فریضه پس آن اوّل نماز تو است و آنچه قضاۓ کردی آن آخر نماز تو بوده.

و در این حدیث در بین نماز جمعه و نماز عید فرق گذاشته در بودن خطبه عید بعد از نماز عید و بودن خطبه جمعه قبل از آن.

و نیز در این حدیث خطبه عید را فریضه قرار داده.

حدیث هفدهم در تهذیب از ابو بصیر روایت کرده که حضرت صادق تئاتر فرمود زمایکه اراده سفر نمودی در روز عید و صبح طلوع کرد و تو در بلد بودی پس پیرون نروی تا اینکه بر نماز عید حاضر شوی. و در این حدیث بیان فرموده آن حکم را که در نماز جمعه بوده زیرا که در روز جمعه سفر کردن جایز نیست مگر بعد از نماز.

حدیث هیجدهم در تهذیب از ابن سنان روایت کرده که حضرت صادق تئاتر فرمود که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله در نماز عید عمame میگذاشت و قرائت نماز را جهر میگرد چنانکه در نماز جمعه میگردو در این حدیث نیز فرق گذاشته در میان نماز جمعه و نماز عید.

حدیث نوزدهم در فقیه از حلبي روایت کرده که حضرت صادق تئاتر در نماز عیدین فرمود: زمایکه یک قومی در عید پنج نفر و یا هفت نفر شدند پس ایشان نماز را با جماعت میگزارند چنانکه در جمعه نیز این نحو میگنند. و در این حدیث نیز نماز عید را با نماز جمعه مساوی نموده برای هر قومی که پنج نفر و زیادتر شدند نماز را واجب قرار داده و این دلیل واضح است بر عدم شرط بودن امام معصوم در این نماز ها چنانکه در نماز جمعه بیان کرده ام.

حدیث بیستم در تهذیب از ابن قیس روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود اینست و جزاً این نیست که نماز عید از برای کسی درست است که بیرون برود برجیانه و هر که خارج نشود برجیانه از برای او نماز نیست.

حدیث بیست و یکم - در فقیه و تهذیب از ابن حمزه روایت کردند که آن حضرت فرمود که بیرون رفتن برجیانه در عیدین خوب است از برای کسی که قادر دارد برقتن کفتم اگر مریض شد و قادر نکردید آیا در خانه نماز عید را بگزارد؟ فرمود نمیشود. و در این دو حدیث نماز عید را منحصر کرده بکسی که در برجیانه نماز میگزارد در یک شهر مثل مدینه و اگر در یک بلد دو نماز عید ممکن بود و جایز بوده چرا نماز منحصر شود برجیانه، و حدیث رفتن حضرت امام رضا علیه السلام برجیانه نماز عید و بر گرداندن مأمون آنحضرت را در کافی و غیر از آن روایت کردند و هرگاه دو نماز عید در یک بلد مثل مرو جایز بود چرا مأمون دو نفر و سه نفر از فقهاء خودشان را بر نماز عید در جای دیگر امر نکرد و منحصر نمود نماز را یک نفر و آنحضرت را مانع شد از نماز گزاردن در شهر و خارج از مرو و این از واضحات است چطور مخفی مانده.

حدیث بیست و دویم - در تهذیب از محمد بن مسلم روایت کرده که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کردند چرا یک نفر را تعین نمیفرماید در شهر برای نماز عید و خودت بر صحراء میروی؟ فرمود که من بر طریق حضرت رسول الله ﷺ مخالفت نمیکنم.

حدیث بیست و سیم - در دعائیم الاسلام روایت نموده که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کردند که امر فرماید یک نفر با ضعفاء مردمان در مسجد اعظم نماز عید بگزارد فرمود من مکروه میدارم که کاری بکنم که حضرت رسول الله ﷺ نکرده است. حدیث بیست و چهارم - در کتاب عاصم بن حمید از محمد بن مسلم روایت نموده که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کردند که چرا یک نفر را تعین نمیکند که با ضعفای مردمان نماز عید بگزارد ۱۱۹ فرمود که من مخالفت نمیکنم بر طریق حضرت

رسول الله ﷺ .

و در این سه حدیث در کتب متعدده بیان کرده که در یک بلد و توابع آن دو نمازو عید نمیشود و آن خلاف طریقہ حضرت رسول الله ﷺ است و از این احادیث واضحتر چه خواهد شد در جایز نبودن دو نمازو عید در یک بلد !!

حدیث بیست و پنجم - و نیز در کتاب دعائیم الاسلام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام در نمازو عیدین فرمود که زمانی که مردمان در آن روزها پنج نفر و زیادتر بودند با امام در یک بلد پس بر ایشان واجب است نمازو جمعه و نمازو عیدین .

حدیث بیست و ششم - و نیز در کتاب دعائیم روایت کرده که امام محمد باقر علیه السلام در روز عیدین و جمعه عرض میکرد خداوندا «من تهیاً تعباً» تا آخر دعا در این دو حدیث عیدین را با جمعه در حکم مساوی قرار داده است .

حدیث بیست و هفتم - نیز در آن کتاب از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده در آیه «یا بني آدم خذوا زینتكم عند كل مسجد» که فرمود این زینت در عیدین و جمعه است .

حدیث بیست و هشتم - در آن کتاب از آنحضرت روایت کرده در این آیه که فرمود این اخذ کردن زینت در دو عید و جمعه بوده .

حدیث بیست و نهم - در مجمع البیان در این آیه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که مراد زینت کردن است برای نمازو جمعه و نمازو عیدین و در این احادیث در تفسیر این آیه نمازو عید را با نمازو جمعه در یک حکم قرار داده .

حدیث سی ام - در تهذیب از ابن سیّابه روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که بر رئیس مسلمانان واجب است بیرون فرستادن زندانیان را در روز جمعه بر نمازو جمعه و در روز عید بر نمازو عید و بعد از نمازو ایشان را بر می گرداند بر زندان .

حدیث سی و یکم - در کتاب علل و عیون از ابن شاذان روایت کرده که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود علت اینکه خطبه نمازو جمعه قبل از نمازو است و خطبه نمازو عید بعد از نمازو بوده اینست که جمعه در هر ماه و سال چند مرتبه واقع میشود

و زماییکه زیاد تر شد مردمان ملول میشوند و ترک میکنند آنرا و عید در هر سال دو مرتبه واقع میشود و مردمان بر آن رغبت مینمایند، اگر بعضی از آنها رفت اکثر ایشان باقی بوده‌اند.

و از این حدیث نیز معلوم میشود که حکم نماز عیدین با نماز جمعه یکی است و فرق آنها در تقدیم و تأخیر خطبه است و بالجمله از این احادیث مذکوره از اوّل تا آخر معلوم شد که حکم نماز عیدین مثل نماز جمعه است در وجوب و شرایط از بودن نماز با امام جماعت بشرط عدالت چنانکه در نماز جمعه بیان شده و دلیل بر این تعلیم کردن حضرات امامان اهل‌البیت است احکام و شرایط جمعه و عید را بر امام جمعه و امام نماز عید.

و شرط دویم قرائت دو خطبه است در این نمازها.

و شرط سیم جمع شدن پنج نفر و زیادتر در اینها در یک بلد.

شرط چهارم بودن یک نماز است در یک بلد و بدعت بودن دو نماز است در یک فرسخ در حالتی که یک نماز اقامه شود چنانکه در احادیث مذکوره از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گذشت و غیر از اینها از شرایط و هریکی از این شروط از احادیث مذکوره معلوم میشود بشرط ملاحظه احادیث وارد شده با دقت در آنها و دلالت آنها و از خداوند تعالی توفيق و هدایت را التماس مینمایم.

فصل دویم

در نقل کلمات علماء اعلام اسلام است در نماز عیدین

پس بدان که مرحوم محقق بحرانی در کتاب حدائق فرموده:

مسئله چهارم اینست که ظاهر اصحاب اتفاق است بر سقوط نماز عیدین از کسیکه نماز جمعه از او ساقط است و مرحوم علامه در کتاب تذکره فرموده که نماز عیدین واجب است بر آن کسی که نماز جمعه بر او واجب بوده در نزد جمیع علماء شیعه.

و در کتاب منتهی فرموده که ما در این حکم مخالف را نمیدانیم (تمام شد کلام او) و قبل از این در حدائق فرموده.

سیم از شرایط نماز عیدین بودن آنست با جماعت و گذشت آن در احادیث که دلیل بوده بر این شرط و چهارم از شروط نماز عیدین وحدت نماز است در یک بلد.

و صاحب کتاب مدارک فرموده که ظاهر اصحاب شرط بودن وحدت نماز است زیرا که مساوی بودن نماز عید را با نماز جمعه در شرایط بیان نموده‌اند و نقل شد از علماء حلب تصریح کردن را بر این شرط و دلیل آورده‌اند بر این شرط وحدت نماز عید در یک بلد که نقل نشده از حضرت رسول الله ﷺ که در زمان آنحضرت دو نماز عید در یک بلد بوده باشد چنانکه نقل نکردند که دو نماز جمعه در یک شهر شده و دلیل بر این وحدت نماز عید آنچه است که محمد بن مسلم از امام محمد باقر روایت کرده که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کردند که چرا کسی را تعیین نمی‌کنی از برای نماز عیدین در شهر؟ فرمود که من مخالفت نمی‌کنم بر طریق حضرت رسول الله ﷺ.

تا اینکه در حدائق فرموده در بیان دلیل علماء حلب: پس واجب است عمل کردن برآنچه از حضرات امامان اهل‌البیت معلوم شده با قول و یا عمل و نهایت آنچه فهمیده می‌شود از احادیث جایز بودن یک نماز عید است در شهر و توابع آن تا یک فرسخ پس نماز دویم در مسافت یک فرسخ و شرعی بودن آن محتاج است بر دلیل و این حکم درست و صحیح است و دلیل بوده با دلالات واضحه که مخفی نیست تا اینکه فرموده شرط پنجم نماز عید قرائت دو خطبه است.

و شیخ طوسی مرحوم در کتاب مبسوط در باب نماز عیدین فرموده که شرط نماز عیدین همان شرط نماز جمعه است در وحدت نماز و خطبه و غیر از آنها.

و از این فرمایش آن مرحوم ظاهر است شرط بودن دو خطبه در نماز عیدین و بر این شرط قائل شده ابن ادریس و علامه در کتاب منتهی زیرا که فرموده دو خطبه واجب است مثل وجوب آنها در نماز جمعه و نمیدانیم خلاف را در میان مسلمانان در بودن این دو خطبه بعد از نماز مگر از بنی امیه (تمام شد کلام او).

و مرحوم صاحب حدایق بعد از کلمات بسیار در شرایط نماز عید فرموده و بالجمله آنچه علماء زمان ما میکنند از اقامه چند نماز عید در یک بلد پس از برای آن جهت صحبت نیست بر هردو قول.

اما بنا بر قول مشهور از شرط بودن امام معصوم در وجوب آن پس بنا بر این قول نماز عید در این زمان مستحب بوده.

و براین ایراد وارد میشود براينکه او^{لأ} با تسلیم این قول که اصلی ندارد پس نهایت آنچه بر آن دلالت کرده احادیث استحباب نماز عید است فرادی و تنها نه با جماعت چنانکه تحقیق این گذشت خصوصاً با دلالت احادیث بسیار بر عدم شرعی بودن نماز جماعت در نماز مستحب مگر در موارد مخصوصه و این نماز عید از آنها نیست و اما بنابر قول مختار از وجوب این نماز در حال غیبت عیناً و درست بودن آن با امام جماعت و ممکن شدن دو خطبه و جمع گردیدن هفت نفر با عدم خوف و بودن نماز در مسافت یک فرسخ پس واجب عینی میشود بر همه مسلمانان و زمانی که اقامه شد واجب میشود بر هر که در یک فرسخ است رفقن بر آن نماز و حاضر شدن در آن و چطور جایز میشود این نماز دو مرتبه در یک بلد و یا مستحب بودن در این حالت و اگر فرض شود ماندن بعضی از مردمان از جهت عذری و یا غیر از عذر پس نهایت آنچه دلالت دارد بر آن احادیث پس آنکس فرادی نماز عید را میکنارد.

و بالجمله در نماز عیدین حکم آنست که در نماز جمعه بوده مگر اینکه در نماز عید مستحب است فرادی با عدم درک نماز جماعت و یا عذری در حاضر نبودن بر آن و اما در فرض عذر نماز را با جماعت کردن پس چنانکه در جمعه حرام است در یک بلد دو نماز بعدها اقامه شدن نماز او^ل مکذا حرام است نماز دویم در عیدین بعد از اقامه شدن آن در بلد در او^ل و از جهت این بوده که ما در او^ل طلوع آفتاب نماز عید را میکناریم تا اینکه نماز ما صحیح شود و نماز ذیگران باطل گردد (تمام شد کلام آن محقق ماهر طاب منواه) و چه خوب بیان فرموده و احادیث را شرح

کرده و حق را گفته و تحقیق و تدقیق نموده و جای شک و شبہ نگذاشته .
و حضرت آیة الله هبة الدین علامہ شهرستانی دامت افاداته در رسالته وجوب
نماز جمعه عیناً در زمان غیبت با دلائل واضحه فرموده که آنچه ما در وجوب نماز
جمعه گفتیم در خصوص نماز عیدین نیز گفته میشود و چیزی که هست نماز عیدین با
نماز جمعه از چند جهت فرق دارد .

اول از جهت تأخیر خطبه از دو رکعت نماز عیدین .

دوم در اینکه وقت نماز عیدین ما بین طلوع است تا زوال شمس .

سیم در اینکه قنوت یکی است در هر رکعت از نماز جمعه و اما در نماز
عیدین پس در رکعت اول پنج قنوت است و در رکعت دویم چهار قنوت بوده (تمام شد
کلام آن فیلسوف ربّانی) .

و از آنچه حیر در این رسالت نقل نمود از احادیث و کلمات علماء اسلام واضح
شد وجوب نماز عید و بودن آن مثل نماز جمعه در شرایط مکرر در بعض از آنها و از
خداآور توفيق و تأیید التمام مینمایم .

تمام شد در دهم شوال ۱۳۶۷

ولله الحمد

چاپ این کتاب در دوشنبه ۲۷ ربیع الاول ۱۳۸۸

برابر با ۳ تیر ماه ۱۳۴۷ خورشیدی

بانجام رسید